

MATKAILIJAN KIINA

KIINA

sanoin ja kuvin 3/2019

Veli Rosenberg

Kiinan-matkailun historiaa2

Annika Vellonen

Ummikkona Etelä-Kiinassa7

Janna Lipiäinen

Vihreämpi viikonloppu

Pekingin laitamilla19

Toimituksen vinkkejä Kiinaan mat-

kaavalle22

*Kansikuva: Näkymä Huangshanilta
(黄山) eli Keltaiselta vuorelta.*

(Jasmin Pitkonen)

KIINA SANOIN JA KUVIN
No 3/2019 (281) 64. vuosikerta.

Julkaisija: SUOMI-KIINA-SEURA
Toimitus:

Annika Heikinheimo, päätoimittaja

Sähköposti: toimisto@kiinaseura.fi

Osoite: Heikkiläntie 8 B 2. krs.,

00210 Helsinki

Puhelin: 045-787 77 962

Sähköposti: toimisto@kiinaseura.fi

Kotisivut: www.kiinaseura.fi

Tilaushinta: 26 EUR

Ilmoitushinnat: koko sivu 450 EUR, 1/2

sivua 240 EUR, 1/4 sivua 126 EUR, 1/3

sivua 180 EUR. Sovi väärillisä erikseen.

Ulkoasu: lehden päätoimittaja

Paino: Paintek Pihlajamäki Oy, 2019.

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa, seuraava
numero joulukuussa 2019.

*Lehdessä esitetyt mielipiteet ovat kirjoittajien
omia eivätkä edusta Suomi-Kiina-seuran kan-
taa. Oikeudet artikkeleihin kuuluvat kirjoittajil-
le, niiden julkaiseminen tai lainaaminen ilman
heidän lupaansa on kielletty. Myös oikeudet
kuviin pidätetään.*

KIINAN-MATKAILUN HISTORIAA

”Kun tulee yleisemmin tietoon, että kiinnostavassa Kiinassa voi vierailla tinkimättä elämän mukavuuksista ja kohtaamatta taval-
lisuudesta poikkeavia vaaroja, alkaa matkailijoita saapua sinne
vuosittain yhä enenevässä määrin.” Näin kirjoitti Carl Crow ja
jatko viitaten edelliseen kaksikymmentä vuotta myöhemmin
seuraavasti: ”Tuona hyvin läheisenä aikana Kiina oli syrjässä
turistien valtateiltä ja niitä, jotka saapuivat Kiinaan muutoin
kuin liikeasioissa kutsuttiin turistia hienostuneemmalla nimi-
tyksellä: matkailijat. Kahdenkymmenen vuoden lyhyenä aikana
on tapahtunut suuria muutoksia ei pelkästään Kiinassa, vaan
myös Kiinaa koskevan tiedon määrässä maailmalla. Kiina on
nyt matkailun valtateiden varrella ja siellä käy vuosittain tuhan-
sia vierailijoita, jotka huomaavat, että Kiinassa voi ’tinkimättä
elämisen tavallisista mukavuuksista’ löytää ainutkertaista virkis-
tystä ja huvia.”

Ensimmäinen sitaatti Carl
Crowlta oli *Handbook of
China* -kirjan ensimmäisen
painoksen esipuheesta vuodelta
1913 ja jälkimmäinen saman kirjan
viidennen painoksen esipuheesta
kaksikymmentä vuotta myöhem-
min 1933. Matkailu Kiinaan oli
turismimielellä sekä mahdollista
että yleistä jo viime vuosisadan
alussa. Matkailijalle jaettiin neuvoja
opaskirjojen avulla ja oli *Hand-
book of China* -kirjasta kahdessa
vuosikymmenessä otettu jo viisi
painosta.

Matkailu Kiinassa oli toki
monessa suhteessa hyvin erilaista
nykypäivän matkailuun verrattuna,
mutta toisaalta siinä oli yllättä-
vän paljon myös yhteisiä piirteitä.
”Tuoreita munia, kanaa sekä hyvää
teetä on tarjolla missä osassa maata
tahansa”, tiesi Carl Crow opastaa.
Tosin kahvin ystävää muistutettiin
ottamaan Kiinaan mukaansa ”jota-
kin niistä kupissa valmistettavista
kahvilaaduista”. Sama ohje voisi
vielä tänä päivänäkin olla ajankoh-

tainen, joskin asiansa osaaviin baris-
toihin voi törmätä ainakin suurissa
kaupungeissa. Kiina muuttuu ja on
muuttunut myös sata vuotta sitten
nopeasti.

*”Tuoreita munia,
kanaa sekä hyvää
teetä on tarjolla missä
osassa maata tahansa”*

Suomesta ei matkailijoita, jos unoh-
detaan hevoskyydillä matkanneet
G.J. Ramstedt ja C.G. Manner-
heim laskuista, vielä viime vuosi-
sadan alussa suuremmassa määrin
Kiinassa vieraillut. Tosin monia
suomalaisia työskenteli moninai-
sissa tehtävissä eri puolilla Kiinaa.
Kun edellä mainittu G.J. Ramstedt
syksyllä 1919 pysähtyi Shanghaissa
matkallaan perustamaan Suomen
diplomaattiedustustoa Japaniin,
arvioi hän suomalaisia silloin
asuneen siellä kymmenkunta ja
näistä peräti neljän istuneen vanki-

Haluatteko olla ensimmäiset suomalaiset turistit idän jättiläisvaltioon KIINAAN!

TEIDÄN TILAISUUTENNE ON TULLUT
22. 8.–11. 9. 1961.

HINTA 232 000:–

Matkareitti:

HELSINKI – juna – MOSKOVA – lento – PEKING – juna – WUHAN – laiva – NANKING – juna – SHANGHAI, HANGTSHOU, PEKING – lento – MOSKOVA – juna – HELSINKI

Ensimmäistä kertaa järjestetään nyt Suomesta seuramatka Kiinaan – idän jättiläisvaltioon, jonka vuosituhantinen kulttuuri ja eurooppalaisesta niin suuresti poikkeava elämäntyyli muodostavat vertaansa vailla olevan matkailukohteen.

Kiinassa suoritettava kiertomatka kestää 17 päivää ja sen aikana tutustutaan moniin idän suurkaupunkeihin ja niiden ainutlaatuisiin nähtävyyksiin. Matkailijaa odottavat mm. sellaiset nähtävyydet kuin Taivaan Temppele, keisarillinen kesäpalatsi, Peihain puisto ja tietenkin Kiinan Muuri. Myös Jangtse-joen rannan lukuiset mielenkiintoiset ja ikivanhat buddhalaiskulttuurit sekä uuden ajan suurluomukset tarjoavat katsojilleen omalla erikoisella tavallaan. Kun matkan aikana on tilaisuus vielä ihailla Hangtshoun "maapäällistä paratiisia", Nankingin Sun-jatsenin kuulua hautamuistomerkkiä, maailmankuulua observatoria, Shuawuhun metsästyspuistoa ja Thihsinan vesiputouksia, kertyykin niistä ohjelma, jonka vain matka Kiinaan voi turistille tarjota.

Kiinalainen keittiö herkuineen, miellyttävä majoitus ja nopeat kulkuyhteydet eri matkakohteitten välillä tekevät matkasta nautittavan ja viihtyisän elämyksen.

PS.

Suomalaisten turistien matkaa kohtaan tuntema kiinnostus on ollut ilahduttava, sillä vain rajoitettu määrä paikkoja on enää jäljellä. – Siis, VALITKAA VARHAIN, VALITKAA PARHAIN, VALITKAA MATKA KIINAAN.

Ilmoittautumisia vastaanottaa ja lähempiä tietoja matkasta antaa

Helsinki
Yrjönkatu 31
Puh. 59 433

Tampere
A-Kivenkatu 11
Puh. 27 315

**Matkatoimisto
OY LOMAMATKA**

Ensimmäinen Kiinan-seuramatkan mainos vuodelta 1961. Kyseinen matka ei lopulta toteutunut..

Kuva: Kiinalaisen taiteilijaryhmän ohjelmalehtinen, 1961, Suomi-Kiina seuran arkisto.

lassa!

Kiinan kansantasavallan perustamisen jälkeen alettiin maassa organisoida myös matkailualaa. Kiinan kansainvälinen matkatoimisto perustettiin vuonna 1954 esikuvanaan neuvostoliittolainen Intourist. Matkailu oli turismimielellä tullut periaatteessa mahdolliseksi, vaikka

alkuun matkailupalveluita käyttivät vain erilaiset valtuuskunnat ja kaupapamiehet.

*Suomea käytettiin
kokeilumaana
matkailua avattaessa.*

中國

Suomi-Kiina-seura perustettiin 1951 ja seura alkoi 1950-luvun myötä tunnustella mahdollisuuksia valtuuskuntien lisäksi lähettää Kiinaan myös turistiryhmiä. Ensimmäinen Kiinan-matkan mainos yleisölle julkaistiin seuran 10-vuotisjuhlaan kutsuman kiinalaisen taiteilijaryhmän ohjelmaleh-

Matkailijoita kävelemässä Huashan-vuorella (华山) Shaanxi-provinssissa 2006.

tisessä vuonna 1961. Matka olisi järjestetty seuran ja matkatoimisto Lomamatkan yhteistyöllä ja lentämällä Neuvostoliiton läpi. Matka ei kuitenkaan toteutunut.

Ensimmäinen toteutunut turistimatka Suomesta Kiinaan järjestettiin samalla yhteistyöllä vuonna 1965. Toinen matka oli vuorossa vuonna 1966. Kiinan kulttuurivallankumous keskeytti alkaneen turistimatkailun viideksi vuodeksi ja seura jatkoi Kiinan olojen tasoituttua matkojen järjestämistä vuodesta 1971 lähtien. Kiinalaiset

matkatoimistoalan henkilöt ovat kertoneet, että Suomea käytettiin kokeilumaana matkailua avattaessa. Syy Suomen kokeiluasemaan oli saman lähteen mukaan se, että ”Suomi tunnettiin ystävällismielisenä maana”.

Matkailu Suomesta Kiinaan normalisoitui vuonna 1974, kun seuran suosituksesta Olympia lentomatkatoimisto sai järjestää opettajille suunnatun matkan Kiinaan loppuvuodesta. Vakuutena matkatoimiston luotettavuudesta toimi Suomi–Kiina-seuran silloinen

puheenjohtaja **Matti Kajantie** tuon matkaryhmän johtajana. Vuodesta 1974 lähtien on Kiinan-matkoja Suomesta järjestetty lukuisten kaupallisten matkatoimistojen toimesta. Suomi–Kiina-seura luopui matkatoimisto-oikeuksistaan vuonna 1994. Silloin kun seuralla oli monopoli Kiinan-matkojen järjestämisessä, järjesti se matkat omakustannushintaan – niin vaikea kuin sitä ehkä onkin uskoa.

Kun matkailu oli normalisoitunut kaupalliseksi toiminnaksi keräsi seura matkoja järjestämällä

中國

itselleen varoja kulttuurivaihto- ja kustannustoimintaan, esimerkiksi **Tauno-Olavi Huotarin** kirjoittaman ensimmäisen suomalaisen matkaopaskirjan ja **Marja Kaikkosen** ensimmäisen suomenkielisen kiinalaisen keittokirjan julkaisemiseen. Seura ryhtyi myös jakamaan ilmaista matkailutietoa kaikille sitä tarvitseville, sekä tilastotietoja matkailusta Suomesta Kiinaan ja Kiinasta Suomeen kaikille suomalaisille matkailualan yrityksille. Erityisen tärkeää oli yksityismatkailijoiden opastaminen.

Yksityismatkailua rajoitti sille avoimien kiinalaiskaupunkien vähäisyys.

Yksityismatkailu tuli mahdolliseksi vuonna 1983. Yksityismatkailua rajoitti sille avoimien kiinalaiskaupunkien vähäisyys, alkuun niitä oli 29. Seura piti yllä luetteloa avoimista kaupungeista, kunnes niiden määrä ylitti neljänsadan. Matkailua hankaloitti osaltaan vuodesta 1982 vuoden 1994 alkuun asti voimassa ollut kahden rahan järjestelmä.

Viisumi Kiinaan oli vuoteen 1994 asti maksuton ja sen hakeminen suhteellisen yksinkertaista. Nykyisin viisumia haetaan erillisestä viisumipalvelukeskuksesta, sitä on haettava henkilökohtaisesti ja sen hakemiseen on varattava aika. Viisumi maksaa 115 € minkä päälle tulee vielä erilaisia palvelumaksuja riippuen viisumin toimitusnopeudesta. Viisumia voi hakea kolme kuukautta ennen matkaa ja viimeistään kuukausi ennen matkaa. Passin on oltava voimassa puoli vuotta matkan päättymisen jälkeen ja passissa on oltava kaksi tyhjää sivua. Viisuminanomuslomake on hyvin perusteellinen ja sen täyttämiseen

kannattaa varata aikaa. Viisumin hakeminen on siis tullut aikaisempaa monimutkaisemmaksi, mutta hakusäännöt on sentään julkaistu kirjallisesti.

Matkailu Suomen ja Kiinan välillä oli 1990-luvulle painottunut Suomen suunnasta Kiinaan, mutta vuosikymmenen puolivälissä matkailun tase alkoi vähitellen tasoittua. Suuri merkitys Suomen nousemisessa kiinnostavaksi matkakohteeksi johtui Finnairin vuonna 1988 avaamasta ensimmäisestä välilaskuttomasta lentoyhteydestä Kiinasta Eurooppaan. Suomen ja Kiinan matkailuviranomaisten välillä solmittiin matkailun edistämistä tukemaan yhteistyöpöytäkirja Matkailun edistämiskeskusten ja Chinan National Tourism Administrationin välille vuonna 1992.

Suuri murros kiinalaisten matkustuksessa Suomeen tapahtui vuonna 2000, kun Suomen suurlähetystö Pekingissä alkoi myöntää viisumeita Suomeen myös turistimatkatarkoituksessa. Vuonna 2001 Suomen liittyminen Schengen-sopimukseen ja vuonna 2003 EU:n ja Kiinan kansallisen matkailuhallinnon välille solmittu ADS-sopimus (Approved Destination Status, hyväksytyn matkalukohteen asema) tekivät Kiinasta Suomeen tapahtuvan matkailun aikaisempaa houkuttelevammaksi. Vuonna 2003 tulikin Kiinasta Suomeen yhtä paljon matkailijoita kuin Suomesta matkusti Kiinaan. Vuonna 2004 voimaan astunut sopimus teki mahdolliseksi kiinalaisille matkanjärjestäjille myöntää ryhmäviisumeita kiinalaisille turisteille sopimusmaihiin, sekä suomalaisille mahdollisuuden mainostaa turistimatkoja Suomeen suoraan kiinalaisille asiakkaille.

Suomalaisten Kiinaan suuntau-

tuva matkustussuuntaus varsinkin ryhmämatkoilla on vuosituhaten alusta hiipunut ja samalla kiinalaisten innokkuus matkustaa Suomeen kasvanut räjähdysmäisesti. Tarkkoja lukumääriä Suomesta Kiinaan ja Kiinasta Suomeen matkustavien määristä on vaikea saada, sillä Kiinan matkailuhallinto lopetti tarkkojen tilastotietojen julkaisemisen vuonna 2010 ja toisaalta Suomen liittymisen Schengen-sopimukseen teki kiinalaisille matkailijoille saapumisen Suomeen mahdolliseksi ilman Suomen viranomaisten myöntämää viisumia. YK:n alaisen Kansainvälisen matkailuorganisaation (WTO) julkaisemien tilastotietojen mukaan kiinalaisia matkusti ulkomaille vuonna 2018 jo lähes 150 miljoonaa.

Kiinalaiset matkailijat käyttävät Suomessa oleskellessaan enemmän rahaa kuin mistä tahansa muusta maasta saapuvat.

Noista miljoonista matkustajista vain pieni osa vierailee Suomessa, mutta viime vuonna Suomessa yöpyneiden kiinalaisperäisten matkailijoiden melkein 333.000:nen yöpymisvuorokauden määrä on maamme matkailuelinkeinolle merkittävä. Elinkeinoalaa ilahduttaa erityisesti se, että kiinalaiset matkailijat käyttävät Suomessa oleskellessaan enemmän rahaa kuin mistä tahansa muusta maasta saapuvat. Kiinalaisperäisten matkailijoiden yöpymisvuorokausien määrät Suomessa ovat vuosittain vaihdelleet erityisesti kiinalaisten viranomaisten vaihtelevien määräysten mukaan, mutta yöpymisten kasvuprosentit ovat Suomen Tilastokes-

中国

Sibelius-monumentti on yksi kiinalaisten suosimista turistikohdeista Helsingissä.

kuksen mukaan viimeisen kymmen vuoden aikana olleet keskimäärin 20 %.

Suomen ja Kiinan välinen matkailu on kasvanut ja vuosien mittaan muuttunut valtuuskuntien matkoista vähitellen ryhmämatkailuksi, ensin Suomesta Kiinaan ja sitten Kiinasta Suomeen. Yksityismatkailu on alkanut Suomesta Kiinaan päin suuntautuvasta molempiin maihin tapahtuvaksi. Vuonna 1992 Suomen kauppa- ja teollisuusministeriön alainen Matkailun edistämiskeskus (MEK) allekirjoitti Kiinan kansallisen matkailuhallinnon kanssa yhteis-

työpöytäkirjan Suomen ja Kiinan välisen matkailun kaikinpuoliseksi edistämiseksi. Neljä vuotta myöhemmin MEK ja Finnair aloittivat Kiinassa Suomen markkinoinnin matkailumaana. 2000-luvun myötä matkailumarkkinointi tiivistyi ja Suomesta saatiin ”hyväksytty matkailumaa”. Matkailun edistämistä on MEK:in jälkeen jatkanut Visit Finland -organisaatio ja markkinoinnin tulokset näkyvät kasvaneina kiinalaisten matkailijoiden saapumisina ja pidentyneinä oleskeluaikoina Suomeen. Matkailun tulevaisuus on hyvin paljon riippuvainen siitä mikä on Kiinan

viranomaisten tahto ja millainen on poliittinen tilanne Kiinassa.

Teksti ja kuvat:
Veli Rosenberg

中國

UMMIKKONA KIINASSA

MATKAPÄIVÄKIRJA KAHDEN VIIKON SEIKKAILUSTA ETELÄ-KIINASSA

Huangshan (黄山) eli Keltainenenvuori, Anhui.

Omatoimimatkailu Kiinassa voi kiinaa osaamattomasta tuntua pelottavalta ja haastavalta, mutta oikealla asenteella voi matkasta tulla ikimuistoinen seikkailu. Vastoinikäymiset ja yllätykset ovat taattuina, mutta kuuluvat asiaan niin kiinan kielen taitoiselle kuin maallikollekin. Kiinan kokoisessa maassa matkailukohteita riittää moneksi kuukaudeksi. Etelä-Kiina on parin viikon reissulle loistava vaihtoehto niin kulinaristeille kuin metsissä samoajille.

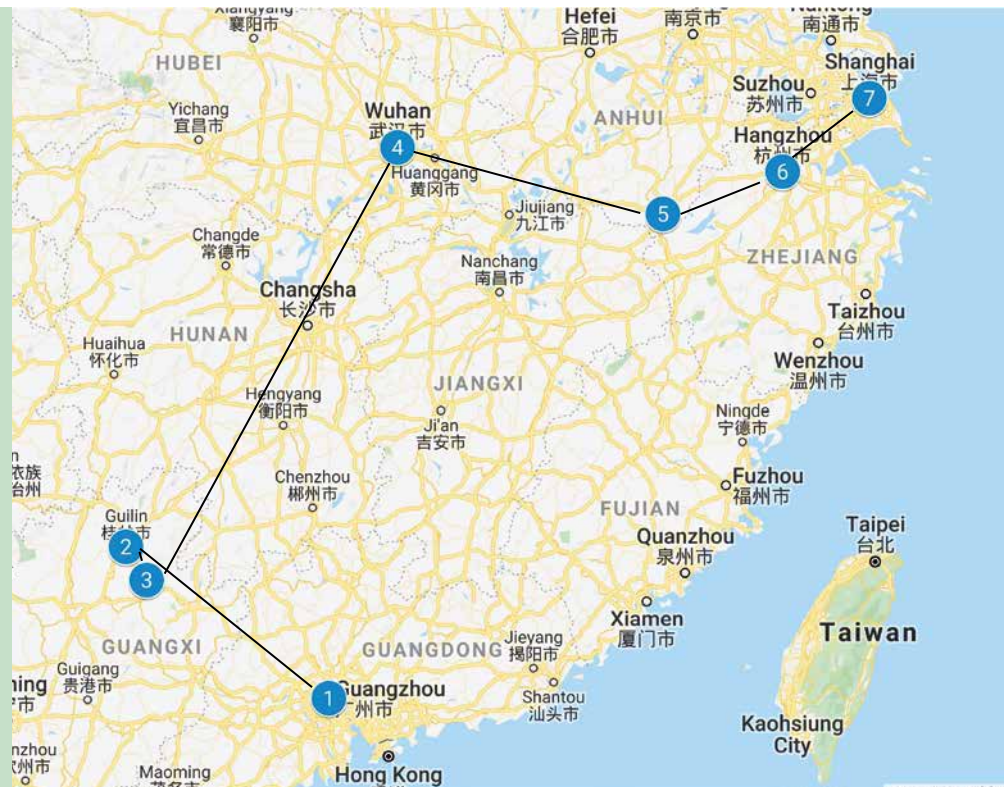
Idea Etelä-Kiinaan matkustamisesta lähti melko ajattelmattomana heittona, mutta konkretisoitui lopulta oikeiksi suunnitelmiksi, kun matkaseurueemme päätti hieman perehtyä alueen tarjontaan. Me kolme kolmekymppistä naista halusimme kohteeksi turvallisen maan ja Itä-Aasia oli jo pelkästään yliopisto-opiskelijan ja

nykyisten työpaikkojen puolesta ”se juttu”. Toiveena oli kuitenkin päästä laajentamaan omaa henkilökohtaista repertuaaria. Muutaman kuukauden suunnittelulla meillä oli lopulta lentoliput ja matkasuunnitelma valmiina, ja lento Guangzhouhun eli Kantoniin alkoi heinäkuun lopulla Finnairin suoralla lennolla.

Vaikka Guangzhou on miljoonakaupunki ja varmasti lentokentänkin koko sen mukainen, maahantuloproseduurit sujuivat varsin mallikkaasti. Baiyuanin kentältä ensimmäiseen majapaikkaan pääsimme yhdellä suoralla metrolinjalla; harmillisesti vain metroon hyppääminen jo lentokentän puolella tarkoittaa sitä, että kaupunkiin ja sen ympäristöön ei saa kosketusta vielä tässä vaiheessa. Guangzhoun metrosta mainittavaa on sen modernius, siisteys ja käytännöllisyys. Asematkin olivat moitteettomassa kunnossa. Erotuksen Pekingin ja Shanghain maanalaisverkostoon teki ainoas-

中國

1. Guangzhou
2. Guilin
3. Yangshuo
4. Wuhan
5. Huangshan
6. Hangzhou
7. Shanghai

Matkareitti Guangzhousta Shanghaihin.

taan ulkomaalaisten silmiinpistävä vähyys, jonka saimme todella todeta lyhyen vuorokauden mittaisen visiitin aikana. Näimme tänä aikana alle viisi ei-kiinalaisen näköistä ihmistä.

Kuten Aasian-matkoilla on tapana, ensimmäinen vuorokausi meni lähinnä jetlagista toipumiseen ja päivän ainoaksi varsinaiseksi aktiviteetiksi tuli illallisen syöminen. Kävelykadun varrella katutasossa oli havaittavissa eurooppalaista arkkitehtuuria ja paljon pieniä (lähinnä ketju-) liikkeitä, mutta ravintolat oli piilotettu joko ylempiin kerroksiin tai kauppakeskusten uumeniin. Mekin aikamme haahuiltuamme päädyimme puolityhjän mahtipontisen kauppakeskuksen hotpot-paikkaan, jossa tilaamisen kanssa olikin sitten omat haasteensa.

Ruokalista oli ainoastaan kiinaksi, kuvia ei ollut eikä henkilökunnasta kukaan osannut sanaakaan englantia, joten vuosien japa-

nin kanji-merkkien opiskelu tuli jo tässä vaiheessa matkaa suureen hyötyyn.

Metsään meni, mutta hyvällä ruokahalulla syötiin.

Onnistuimme tilaamaan onnistuneesti niin naudanlihat, sienet kuin tofut. Ainoat hutiamunnat tulivat retikasta ja maissista, jotka rastitimme summanmutikkaisesti “kasvikset”-osiosta toivoen saavamme edes jotain vihreää mukaan. No metsään meni, mutta hyvällä ruokahalulla syötiin - myös ne retikat.

Guangzhoun betoniviidakko jäi meille melko etäiseksi kiinalaiseksi suurkaupungiksi jo pelkästään lyhyen ajan vuoksi, mutta tarkoitus ei ollutkaan jäädä sen pidemmäksi aikaa. Nautittuamme erittäin kiina-

laisen aamiaisen hotellillamme (jossa jälleen henkilökunta ei osannut juuri muuta kieltä kuin kiinaa) hurautimme metrolla kaupungin eteläiselle rautatieasemalle.

Tarkoitus oli päästä Guiliniin saman päivän aikana. Rautatieaseman viitat eivät olleet kaikista selkeimmästä päästä, joten ajatelimme, että liput voisi mitä luultavimmin ostaa lippuautomaatista. Asema oli valtava ja jonot automaateille sen mukaiset. Kun vuoromme lopulta tuli, totesimme automaatin osaavan vain kiinaa, joten jälleen soveltamiskyky japanin merkkien kautta pistettiin testiin. Pääsimme kuin pääsimme omin avuin melko pitkälle ostoprosessissa, ja syvät huokailut takana kielivät siitä, kuinka paljon aikaa tähän kaikkeen kului. Kiinalaisten viettäessä omaa lomakautta elokuun alussa kuitenkin tarkoitti sitä, että junat olivat hyvin täynnä, joten jouduimme

中國

useaan otteeseen palaamaan alkuun, kun paikkoja myytiin loppuun nopeampaan tahtiin kuin itse pysyimme perässä.

Lopulta sangen avulias nuori nainen kiilasi jonon ohi avuksemme, vaikka hänenkään kanssaan meillä ei yhteistä kieltä ollut. Ongelma tuli myös maksuosioista, koska vasta tässä vaiheessa tajusimme, että kone ei ottaisi vastaan seteleitä tai ulkomaalaisia kortteja, vaan ainoastaan kiinalaisia maksuapplikaatioita. Ystävällinen apurimme kuitenkin vilautti omaa kännykkäänsä koneelle, liput tulostuivat meille ja nöyrinä maksoimme tytölle lippumme käteisenä – hieman extraa lisäsimme mukaan, koska hommassa olisi takuulla mennyt 10-kertainen aika ilman häntä.

Neljän miljoonan asukkaan Guilin on erityisen tunnettu sokeritoppavuoristaan ja muista kauniista maisemistaan.

Juna Guiliniin lähti vasta muutaman tunnin odottelun jälkeen, joten aikaa oli hyvin tutustua Guangzhoun eteläisen aseman tarjontaan. Porukkaa riitti eikä aseman likaiset rautaiset odotuspenkit olleet ehkä kaikista mukavimpia, mutta ravintolamaailma oli onneksi kovin kelpo. Junamatkakin sujui lopulta hyvin ykkösluokassa istuen ja pääsimme Guilinin läntiselle rautatieasemalle. Hieman oli pelkoa ilmassa siitä otetaanko meitä ulkomaalaisia taksin kyytiin, mutta huoli osoittautui turhaksi ja hurautimme taksilla seuraavaan majapaikkaamme Guilinin keskustan lähelle. Olimme lukeneet ehkä hieman lais-

kanoloisesti kotiläksymme, koska seurueemme keskuudessa ihmeteltiin niin kaupungin oletettua suurempaa kuin oletettua pienempää kokoa. Neljän miljoonan asukkaan Guilin on erityisen tunnettu sokeritoppavuoristaan ja muista kauniista maisemistaan.

Heti majapaikalle päästyämme taivas tummeni ja kuurosateita nousi, joten ensimmäinen Guilinilta sujui lähinnä kaupungin keskustassa tallailen, järven rannalla sijaitsevien Auringon ja kuun

pagoda-rakennuksia ihailien sekä syöden. Pääsimme heti testaamaan alueen paikallista erikoisuutta eli oluessa marinoitua kalaa. Hyvää oli, mutta hinta oli lähes kolminkertainen muihin annoksiin verrattuna, mikä kieli takuulla siitä, että nyt ollaan todellakin paikallisen erikoisuuden äärellä.

Seuraavana päivänä oli tarkoitus lähteä tutustumaan läheisiin riisipeltoihin. Paino sanalla tarkoitus. Hotellimme ei pystynyt vähäisen osallistujamäärän vuoksi järjestä-

Auringon ja kuun pagodat illalla valaistuna.

Turistit ihailemassa Longshenin riisiviljelmää.

mään meille erillistä matkaa, mutta saimme ohjeistukset paikallisbussiin hyppäämiseen, joten taksilla sitten bussiasemalle. Tämä päivä olikin sitten varsinainen seikkailu.

Nopeat kuvat, takaisin jonottamaan ja bussiin.

Menomatka kesti oletettua kauemmin, kun huonokuntoinen tie ja vastaantuleva liikenne ei ollut meille suosiollinen. Perille päästyämme jouduimme sitten vielä jonotta-

maan yli tunnin cable car -jonossa, jolloin varsinaista aikaa riisipeltojen ihailuun jäi noin 15 minuuttia. Nopeat kuvat, takaisin jonottamaan ja bussiin. Jos muuta päivästä ei jäänyt käteen, niin ainakin todella epäonnistunut kokemus, joka on kyllä nyt jo ajan kultaamana muuttunut hieman surkuhupaisaksi ja josta saa varmasti hyvän tarinan ja hyvät naurut kuulijoille.

Seuraavana päivänä lähdimme Li-joen risteilylle Guilinista Yangshuohun. Olimme tehneet paikallisen matkanjärjestäjän kanssa diilin, että tulevat hakemaan meitä

suoraan hotellilta laivaterminaalille ja nyt kaikki sujui oikein mallikkaasti. Laivaliput olimme ostaneet hieman kalliimpaan paattiin, mikä osoittautui hyväksi ideaksi, koska emme suinkaan olleet ainoita turisteja, jotka olivat kiinnostuneita näkemään komeita maisemia kuin suoraan 20 yuanin setelistä. Laivalla oli hyvin tilaa ja onnistuneita valokuvia saatiin kiitettävä määrä. Sokeritoppavuoret, mystinen sumu näiden vuorien päällä ja vihreys tekivät maisemista henkeäsalpaavia. Voisin melkein todeta, että en ole koskaan ollut yhtä kauniissa mais-

中國

missa aikaisemmin.

Seuraavat kaksi päivää vietimme Yangshuossa, jonne rantauduimme laivasta. Hotellimme sijaitsi kansallispuistoalueella, jonne autoliikennettä oli rajoitettu päiväsaikaan. Onneksemme saimme kuitenkin napattua terminaalilta taksin, jolla oli lupa ajaa ko. alueelle. Tämä hotelli- ja aluevalinta osoittautui kaiken kaikkiaan loistavaksi. Vehreyttä, vuoria ja lumoavia pelloja oli silmäkantamattomiin. Lisäksi hotellimme tarjosi ilmaiseksi käyttöön pyörät, joilla pääsimme suhaamaan edestakasin upeita lähiseutuja.

Nousimme muun muassa parille vuorelle ihaillemaan auringonlaskua ja 30 asteen helteessä tämä urheilusuoritus kyllä tuntui koko kropassa!

Vehreyttä, vuoria ja lumoavia pelloja oli silmäkantamattomiin.

Yangshuossa olisi voinut viettää pidemmänkin ajan, mutta (viisaampina) olimme ostaneet junalippuja etukäteen ja matkan oli siis aika

jatkua. Körötelimme paikallisbussilla takaisin Guiliniin, jotta pääsimme juna-asemalle. Seuraava määränpää oli Wuhan. Varsinaisena kohteena oli Huangshan-vuori, mutta halusimme hieman helpottaa siirtymää, joten melko summanmutkikaisesti olimme arponeet yhden yön pysähtymispaikaksi Wuhanin kaupungin. Kaupungissa on miljoonia ihmisiä, mutta se oli meille kaikille kuitenkin varsin tuntematon – nimen olimme ehkä kuulleet muutamaan otteeseen joskus – mikä varmasti kielii yleisesti Kiinan ja sen kaupunkien mittasuhteista.

中國

20 yuanin setelistä tuttu maisema Li-joella houkuttelee turisteja niin Kiinasta kuin ulkomailtakin.

Wuhanissa yövyimme hieman prameammassa hotellissa kaupungin keskustassa ja illalliseksi nautimme jälleen kielivaikeuksien kera hotpotia. Tällä kertaa tarjoilijamme puhui meille sinnikkäästi kiinaa koko ajan eikä tuntunut millään ymmärtävän, että jonkinsorttinen merkkitietous (japanin kielestä) ei korreloi suullisen (kiinan) kielitaidon kanssa. Milläpä selität tätä kummallisuutta

kovin monelle suomalaisellekaan. Tilaus kuitenkin saatiin tehdyksi ja mahat täytetyksi!

Seuraava päivä sujui pääsääntöisesti matkustaessa. Wuhanista köröreltiin tällä kertaa luotijunan kakkosluokassa Huangshanin asemalle, josta meillä oli vielä noin 50 kilometrin taksimatka hotellille vuoren juurelle. Oli jo ilta, kun pääsimme hostellille, ja

pian painuimme pehkuihin, kun olimme saaneet ohjeistusta seuraavaan päivään ja vuoren valloittukseen. Aamulla lähdimmekin hyvissä ajoin liikkeelle, mutta pienten epäselvyyksien takia suunnitelmat jouduttiin muuttamaan lyhyellä varoitusajalla. Mitään radikaalia reittimuutosta ei tapahtunut, mutta köysiradan sijasta lähdimme vuoren huipulle jalkaisin. Nousimme

中國

vuorelle toiselta puolelta kuin mistä oli alun perin tarkoitus.

1800 metriin nousu kesti kokonaisuudessaan noin kolme tuntia ja kävelyreitit jatkuivat vielä ylhäällä, joten vettä kului ja säännölliset tauot olivat paikallaan. Komeissa maisemissa kelpasi kyllä kävellä koko päivän. Sää oli pääosin suotuista, mutta yhdessä vaiheessa nousua jouduimme rankkasateen

armoille.

Lukuisat matkaoppaat ja blogit olivat mainostaneet auringonlaskun ja -nousun katsomista, joten meidänkin poppoo otti tämän agendakseen. Näiden välissä kävimme nukkumassa varsin perikiinalaisessa hostellissa, jossa kiinalaiset huone-
toverimme onneksi olivat samoilla linjoilla, ja huoneemme valot sammutettiin ennen iltayhdeksää ja koko porukka nousi jalkeille neljän aikaan.

Punainen tulipallo lopulta pilkahti näkyville sumuisten vuorten välistä.

Aikainen aamu palkittiin ikimuis-
toisella näyllä, kun punainen tulipallo lopulta pilkahti näkyville sumuisten vuorten välistä. Suinkaan emme olleet ainoat paikan päälle raahautuneet, vaan paras kuvauspaikka oli täpötäynnä muitakin varhain heränneitä matkailijoita. Mielenkiintoinen yksityiskohta vuorireissulla oli se, että paikalla oli paljon vaeltajia teltojen kanssa. Mietimme, että missähän alueelta löytyy telttailualue. Lopulta kävi ilmi, että telttailijat saivat pystyttää telttansa hotellin etupihalle betonikivetykselle pimeän laskeutuessa ja teltat tuli purkaa aamulla pois – tämä oli meille varsin uusi ja mielenkiintoinen käytäntö, jollaista emme olleet koskaan aikaisemmin nähneet.

Auringonnousun jälkeen lähdimmekin vielä uusille kävelyreiteille vuorella ja koko päivä sujui jälleen kiipeillen. Osa reiteistä oli melko kuumottavia lievästi korkeapaikankammoiselle allekirjoittaneelle, mutta elossa selvitettiin ja saimme tunteen, että todellakin ylitimme itsemme. Varsinaiselta

vuorelta emme lähteneet enää laskeutumaan jaloin, vaan kahden vuorokauden ja kymmenien kilometrien jälkeen tuntui hyvältä hypätä cable cariin. Illalla intouduimme menemään vielä jalkahierontaan, mikä oli varsin hyvä päätös ja jalat kiittivät – olivat olleet sen verran kovilla kaiken jälkeen.

Matka jatkui Hangzhoun kaupunkiin ja teimme viimeisen pidemmän junamatkan. Tässä vaiheessa alkoi kyllä olla jo olo, että olemme oikeita junaeksperttejä. Hangzhoussa yllätti jälleen kaupungin suuruus, koska näkemämme kuvat olivat olleet pääasiassa kaupungin tarjoamista luontokohteista. Ensimmäisenä iltana menimme ihastelemaan kaupungille tunnusomaista järvimaisemaa hotellimme lähelle ja illallista nautimme hyvistä arvosteluista tunnetussa ravintolassa.

Uuden kaupungin valloitus oli siis alkanut lupaavasti, mutta tästä alkoivat ongelmat. Eräs seurueemme jäsen sai ruokamyrkytyksen ja joutui jäämään hotellille seuraavana päivänä, kun me kaksi muuta lähdimme katsomaan Wetland-kansallispuistoa. Jälleen maisemat olivat upeita ja hyvin erilaisia, kuin mitä olimme aikaisemmin matkan aikana nähneet. Valtavalla alueella pääsi liikkumaan näppärästi kiertävien veneiden avulla.

Puolet paikasta jäi kuitenkin näkemättä, kun yhtäkillinen sade yllätti meidät, mikä ei olisi itseasiassa meitä hirveästi häirinnyt, koska olimme varautuneet hyvillä sadetakeilla, mutta henkilökunta kehotti meitä lähtemään takaisin hotellille. Henkilökunta kertoi meille, että taifuuni olisi tulossa ja olisi hyvä lähteä sitä pakoon.

Tuleva taifuuni huolestutti meitä ja olimme jo henkisesti varautuneet etukäteen siihen, että seuraavan

中國

中國

中國

Turistit kuaamassa auringinnousua Huangshanilla.

Henkeäsalpaavat maisemat auringonousun aikaan.

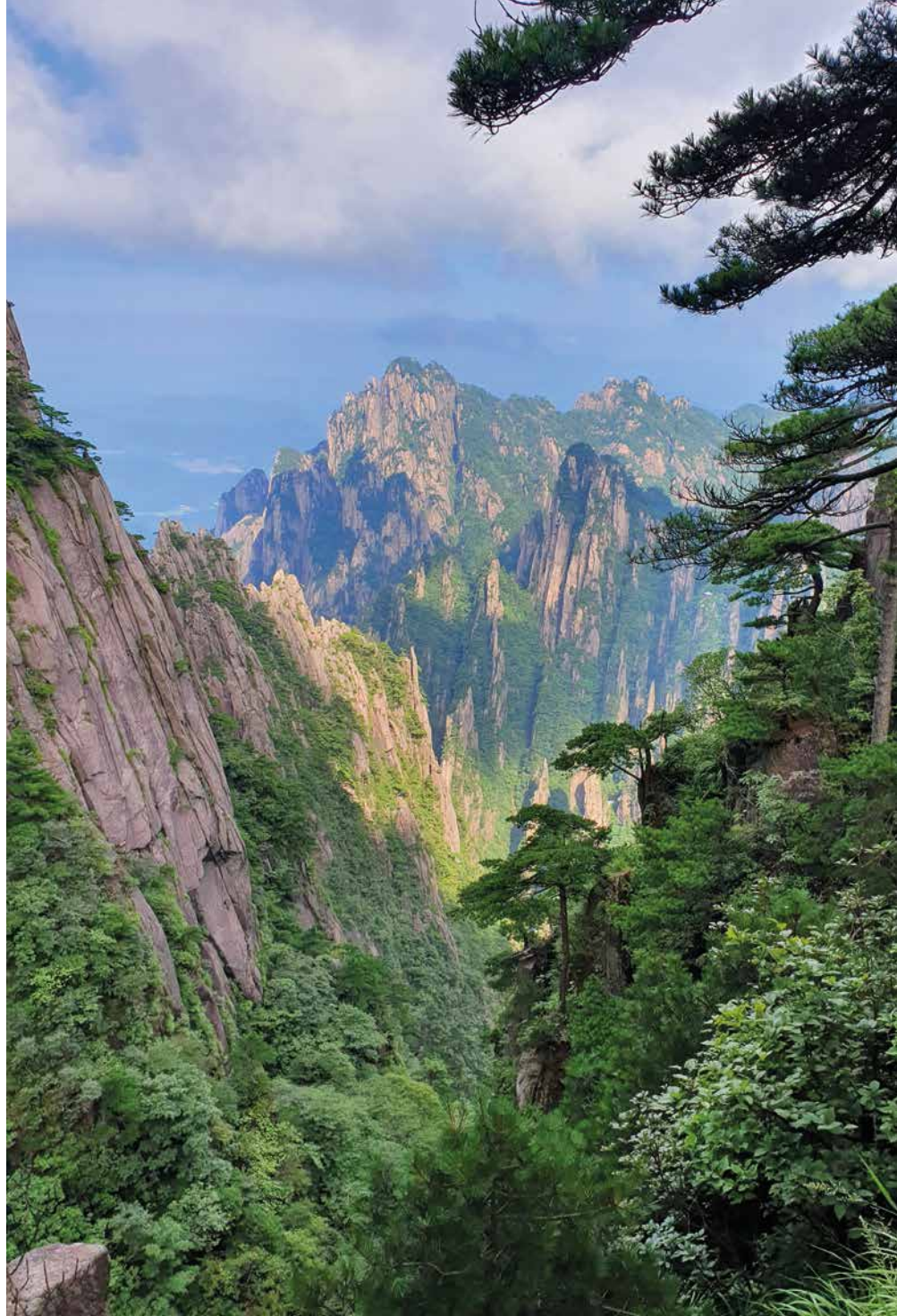
中國

päivän juna mahdollisesti perut-
tasiin. Matka olisi jatkunut kohti
Suzhouta, mutta herätessämme
saimmekin heti tiedon hotellin
respalta; junamme oli peruttu
taifuunin takia ja muutenkin
ulkona liikkumista kannattaisi vält-
tää, ettei mitään haavereita vahin-
gossakaan sattuisi. Onneksi ystäväl-
linen henkilökunta sai järjestymään
meille yhden lisäyön samassa hotel-
lissa ja hotellin palveluihin kuului
myös ruoka, joten pienellä vaivalla
saimme itsemme ravituiksi. Päivän
ainoaksi “aktiviteetiksi” valikoitui
jälleen jalkahieronta, jonne hurau-
timme näppärästi taksilla ovelta
ovelle. Päivä oli kokonaisuudessaan
siis hyvin rento ja saimme ainakin
levätyksi. Hieman harmitti Suzhoun
missaaminen, mutta sääolosuhteille
ei mitään voi ja turvallisuus on aina
kaikkein tärkeintä.

Taifuunin jälkeen päivä valkenikin kirk- kaana ja aurinkoisena, mikä on varsin tyypil- listä.

Taifuunin jälkeen päivä valkenikin
kirkkaana ja aurinkoisena, mikä on
varsin tyypillistä. Matkan viimeinen
junamatka oli lyhyt ja vei meidät
viimeiseen kohteeseen eli Shang-
haihin, jossa seuraavat kaksi päivää
sujuivat lähinnä tuliaisista ostaessa ja
muutenkin suurkaupungin sykeestä
nauttiessa.

Bundin elegantti rantakatu on
aina näkemisen arvoinen samoin
kuin sieltä avautuva näkymä
Pudongin puolelle. Tämä maisema
oli totta kai pakko päästä näke-
mään niin päiväsaikaan kuin illalla.
Teimme myös visiitin Yu-puutar-
haan sekä Shanghain ns. “vanhaan
kaupunkiin”, joissa molemmissa

Huangshan, Anhui.

oli jälleen tunnelma erilainen kuin
missään matkan aikaisemmassa
kohteessa. Viimeinen illallinen
Shanghaissa oli jälleen hotpotia ja
ehkä sanonta “kolmas kerta toden
sanoo” pitää paikkansa, koska tällä
kertaa ei ollut kielimuuria eikä
sokkotilauksia, vaan kaikki meni
täydellisen nappiin.

Seuraavana aamuna Shanghai
avautui hieman sumuisena, mutta

meidän oli aika palata kotiin kahden
viikon kommellusten jälkeen. Suora
Finnairin lento bisnesluokassa
kotiin kruunasi koko reissun.

Etelä-Kiina jäi mieleen erityisen
kauniista maisemistaan ja suurista
kaupungeistaan, joista meillä ei
ollut suurimmasta osasta mitään
etukäteistietoa.

Luontokohteet olivat mykis-
tyttäviä ja kyllä tällaiselle tasaisen

Shanghain Bundin rantakatu ja sieltä avautuva maisema Pudongin puolelle on yksi kaupungin suosituimmista nähtävyyksistä.

maan kasvatille vuoret ovat aina yhtä upeita ja niitä jää pakosti tuijottamaan pidemmäksikin aikaa. Itselleni yksi tärkein asia matkustamisessa on ehdottomasti ruoka ja Etelä-Kiina onneksi lunasti odotukseni tämän suhteen. Ihmiset olivat myös jollakin jännällä tavalla erilaisia pohjoisen puolen asukeista, ehkä elämäntapa oli jollakin tavalla leppoisampaa. Kaiken kaikkiaan koimme, että saimme aivan huippua asiakaspalvelua ja ihmiset olivat todella, todella ystävällisiä. Oliko tämä sen ansiosta, ettemme puhu kiinaa vai sen ansiosta, että yritimme sönköttää kiinaksi tilauksiamme kaikesta huolimatta. Vai oliko se kaikki yksinkertaisesti stereotyyppioiden murtamista, joka oli vain hyvä

realiteettikatsastus itselle.

Mystinen, kaunis, arvaamaton, vastakohtaisuuksien täyttämä, hieman leikikäs, mutta kaikin puolin juuri hyvä.

Osasimme odottaa myös sitä jonkinasteista varjopuolta, että ulkomalaisina erottuisimme joukosta. Osa ihmisistä ei varmasti olisi koskaan edes kommunikoinut ei-kiinalaisen kanssa, ja tämä voisi aiheuttaa mielenkiintoisia reaktioita. Tämän saimmekin kokea, kun kuvauspyyntöjä tuli tiuhaan tahtiin ja tuijottavia

silmäpareja oli joka puolella; ainoastaan Shanghaissa sulaudiimme muuhun joukkoon ihan yhtä tylsinä kuin kuka tahansa kaduntallaaja.

Paljon näimme ja koimme, ja Etelä-Kiina osoitti olevansa Kiinaa parhaimmillaan. Mystinen, kaunis, arvaamaton, vastakohtaisuuksien täyttämä, hieman leikikäs, mutta kaikin puolin juuri hyvä.

Teksti: Annika Vellonen

Kuvat: Jasmin Pitkonen

Kirjoittaja toimii asiantuntijaoppaana
Matkatoimisto Olympialla

VIHREÄMPI VIIKONLOPPU PEKINGIN LAITAMILLA

Kiinaa ajatellessa ei mieleen aivan ensimmäisenä piirry kuvaa ekoturisimin mallimaasta, eikä asian laita tosiaan näin olekaan. Puheen tasolla ekoturismia on tuettu Kiinassa jo 2000-luvun alusta lähtien, mutta sanoista ei juuri ole ryhdytty tekoihin ja niin kutsutut ekoresortit ovat maassa vielä sängen harvinaisia.

Pekingin seudulla tunnetuin ekoresortti lienee amerikkalais-kiinalaisen pariskunnan luotsaama *Brickyard Retreat Mutianyu* Kiinan muurin juuressa. Vierailin hotellilla toukokuussa 2019 ja pääsin tutustumaan nyky-

Kiinan versioon vihreästä matkakohteesta.

Resortti on suunniteltu hyvällä maulla yhdistäen kiinalaista ja länsimaista tyyliä. Brickyardin pihamaalla kasvatettiin itse mm. aamiaisella käytetyt vihannekset

ja aamiaiskattaus olikin kiinalaisittain epätyypillisesti valikoimaltaan maltillinen, mutta laadultaan erinomainen. Resortissa oli myös mahdollista harjoittaa joogaa tai hemmotella itseään pienessä spa-osastossa. Paikan perustaja ja suunnit-

中國

Keittiön tarjoamat kasvikset tulevat resortin omalta kasvimaalta.

nittelija **Jim Spear** vietti paljon aikaa hotellin vastaanoton tuntumassa, jotta pystyi henkilökohtaisesti keskustelemaan vieraiden kanssa, kysymään kuulumiset ja kertomaan elämäntyöstään. 30 vuotta Kiinassa asunut Spear kertoikin meille, että hänelle vastuullisuus on tärkeä arvo ja hän pyrkii hotelliä pyörittämällä tarjoamaan työpaikkoja paikallisille reiluin työehdoin. Resortin kauniiseen ympäristöön ei voinut olla ihastumatta, mutta en tiedä voiko yöpymistä paikassa varsinaiseksi ekomatkailuksi kutsua ottaen huomioon, että perille ei tahdo

päästä kuin yksityisautolla ja resortin villat suurine huoneineen eivät taida olla aivan hiilineutraaleita mitä esimerkiksi talviajan lämmitykseen tulee.

Raikkaan ilman ja hyvän ruuan lisäksi viikonloppu Brickyardissa tarjoaa mahdollisuuden omaan rauhaan ja kävelylle Kiinan muurin vihreydessä.

中國

Itse vierailin Brickyardissa kiinalaisen perheeni ja ystäviemme kanssa. Koko porukka oli iältään kolmenkymppin hujakoilla ja edustivat korkeasti koulutettua Pekingissä asuvaa varakasta keskiluokkaa. Juuri heidän kaltaisensa ihmiset ovat Brickyardin potentiaalista asiakaskuntaa. He tiedostavat Pekingin ruuhkan ja saasteiden vaikutuksen elämäänsä ja lähtevät niitä mielellään pakoon viikonlopuksi parin tunnin ajomatkan päähän rahojaan siinä kohtaa säästelemättä. He odottavat lähimatkailulta muutakin kuin muovituoleja ja nuudeliannoksia kertakäyttöpuikoilla nautittuna. Raikkaan ilman ja hyvän ruuan lisäksi viikonloppu Brickyardissa tarjoaa mahdollisuuden omaan rauhaan ja kävelylle Kiinan muurin vihreydessä – varsinainen vastakohta Pekingin kaupunkialueen vilinälle ja ihmismassoille!

Vaikka ekoturismi on siis Kiinassa vielä hiljalleen kehittymässä, kysyntä niin paikallisten kuin ulkomaisten matkailijoidenkin keskuudessa kasvaa kaiken aikaa. Toivon tulevaisuudessa mahdollisuuksien ympäristöä vähemmän rasittavaan matkailuun kasvavan entisestään yhä useamman kuluttajan alkaessa kiinnittää huomiota yöpymispaikkansa laatuun ja vastuullisuuteen, jolloin nämä arvot muuttuvat poikkeuksesta normiksi.

Teksti ja kuvat:
Janna Lipiäinen

Brickyardin sisustuksessa yhdistyy kiinlalainen ja länsimaalainen tyyli.

Onnelliset ja levänneet Brickyardin vieraat omistaja Jim Spearin (keskellä) kanssa.

中國

TOIMITUKSEN VINKKEJÄ KIINAAN MATKAVALLE

1. Viisumi

Suomen kansalainen tarvitsee Kiinaan matkustaakseen viisumin. Viisumista voi tosin tehdä lyhyempiä matkoja mm. Shanghaiin ja Pekingiin. Oleskelun pituus viisumista on kohteesta riippuen joko 72 tai 144 tuntia. Viisumisäännöt kannattaa kuitenkin tarkistaa aina ennen matkaa, sillä tilanteet muuttuvat Kiinassa tiuhaan tahtiin.

Viisumi haetaan Kampissa sijaitsevasta Kiinan viisumikeskuksesta. Hakemus täytetään ensin verkossa ohjeiden mukaan osoitteessa bio.visaforchina.org. Hakemuksen täyttämiseen kannattaa varata riittävästi aikaa.

Hakemuksen lähetyksen jälkeen varataan aika viisumikeskukseen, jonne marssitaan tulostettu hakemus, kuva, passi, kopio passista ja muut pyydyt dokumentit kainalossa. Mikäli olet unohtanut kuvan tai passikopion, voit saada ne myös viisumikeskuksesta, mutta tällöin on hyvä varata mukaan käteistä. Turvallisinta kuitenkin on tarkistaa kotona, että kaikki tarvittavat dokumentit ovat mukana. Turistiviisumi 3–5 päivän käsittelyllä maksaa noin 129€ sisältäen itse viisumin hinnan (60€) sekä päälle tulevat käsittelymaksut.

2. Matkan suunnittelu

Kiinan matkaa suunnitellessa on hyvä muistaa, että suunnitelmat

todennäköisesti menevät Kiinassa ainakin joiltakin osin uusiksi. Kiinaan on lukuisia hyviä matkaoppaita. Tärkeintä on valita mahdollisimman äskettäin julkaistu opas, sillä kuten todettu, Kiinassa asiat muuttuvat hyvin nopealla tempolla eikä vuoden vanhoissa oppaissa hehkutettuja ravintoloita tai muita paikkoja välttämättä ole enää olemassa. Kiinan muuri sen sijaan mitä todennäköisimmin on paikallaan.

Kielimuuriin voi varautua opetelemalla yleisempiä fraaseja, kuten miten tilata ravintolassa tai kysyä neuvoa lähimmälle metrolle. Tähän hyvä työväline on paitsi kohdasta ”5. Kätevät sovellukset” löytyvät sanakirjasovellukset, myös taskuun mahtuva **Jyrki Kallion Kiinaa matkalle – sanoja ja sanontoja** -matkasanasto.

3. Maksaminen

Kiinalaiset maksavat palveluista ja tuotteista valtaosin Alipayn tai WeChatin kännykkäsovelluksilla. Niitä lyhyesti Kiinassa vierailevan ulkomaalaisen ei kuitenkaan ole mahdollista käyttää maksamiseen. Myöskään muut vastaavat maksusovellukset, kuten ApplePay, eivät toimi Kiinassa, jos niitä ei ole yhdistetty kiinalaiseen pankkitiliin.

Kiinalaisten siirryttyä maksamaan kännykkäsovelluksilla on moni isokin tavaratalo tai muu kauppaliike lakannut hyväksymästä ulkomaisia luottokortteja maksuvä-

lineenä, joten varmin maksutapa on käteinen.

Varmimmin ulkomaisella luottokortilla saa käteistä Bank of Chinan pankkiautomaateista, joita löytää parhaiten keskeisimmiltä metroasemilta tai pankkien yhteydestä. Myös hotelleissa saattaa olla toimivia pankkiautomaatteja. Osa pienten pankkien automaateista saattaa antaa väärennettyjä seteleitä, joten turvallista on nostaa rahaa suurten pankkien yhteydessä sijaitsevista automaateista.

4. Matkustus

Kiinan junaverkosto on hyvin kattava ja luotijunien ansiosta junalla matkailu on lähes yhtä nopeaa kuin lentokoneella matkustaminen. Junalippuja on helppo varata netissä jo Suomesta käsin. Kokeillusti toimiva, englanninkielinen palvelu on www.travelchinaguide.com/china-trains/. Huomioitavaa on, että ulkomaalaisen on lunastettava lippu asemalta miehitetyltä luukulta (etsi tekstiä 取票), ja lisäksi tarvitaan kaikkien matkustajien passit. Jonottamiseen voi mennä tovi. Automaateista lippuja voi lunastaa vain kiinalaisella henkilökortilla.

Metrot ovat kaupungeissa kätevin kulkuväline. Asemilla ja junissa on englanninkieliset opasteet ja kuulutukset. Metrolippujen ostaminen asemilta onnistuu parhaiten yhden yuanin kolikoilla automaateista. Automaatit ovat setelien

suhteen varsin nirsoja. Kannattaa siis piittää vaihtorahaa kolikkoina aina kun mahdollista. Joissakin kaupungeissa (ainakin Pekingissä) turistin on myös mahdollista ostaa ladattava metroasemien miehite-tyistä palvelupisteistä (售票处) mutta siihen voidaan tarvita kiinan kielen taitoa.

Taksit ovat Kiinassa suhteellisen edullinen vaihtoehto kulkea. Huomioitavaa kuitenkin on, että harvat taksikuskit ymmärtävät englantia. Osoite on siis hyvä olla kirjoitettuna kiinaksi. Taksikuskien tulee käyttää mittaria. Nouse vain virallisten taksien kyytiin, joilla on taksimittari ja oma tunnusnumero. Paikalliset tilaavat taksin Wechatin kautta, joten taksin nappaaminen kadulta on käynyt haastavammaksi. Hotellien vastaanotosta voi pyytää apua taksin tilaamiseen.

5. Kätevät sovellukset

Kiinassa mm. Facebook, Instagram ja Googlen sovellukset ovat blokat-tuja, jolloin niitä käyttäaksesi tarvitset toimivan VPN-yhteyden. Kaikki VPN-yhteydet eivät kuitenkaan aina toimi, joten suositeltavaa on ladata ennen reissua muutama eri VPN-sovellus, esimerkiksi Express VPN (maksullinen, mutta saata-vissa maksuton kokeilujakso) ja tämän lisäksi pari eri ilmaista VPN-sovellusta, kuten Turbo VPN.

Pekingiin matkaavalle Explore Beijing on helppokäyttöinen metro-opas, jonka avulla voi tarkistaa sopi-vimman metroreitin haluamaasi kohteeseen, reitin hinnan sekä metroasemien aukioloajat. Vastaa-via sovelluksia on myös muihin kaupunkeihin, esimerkiksi Explore Shanghai, Guangzhou, Shenzhen

Mikäli sinulla ei ole käytössäsi VPN-yhteyttä kannattaa kännyk-kään ladata Baidu-karttasovellus,

sillä Google Maps ei toimi ilman VPN-yhteyttä

Riippuen matkustuskohteesta kommunikointi englanniksi voi olla haasteellista. Tämän vuoksi on hyvä puhelimessa olla sanakirja-sovellus, jonka avulla voi kommunikoida. Hyviä kiina-sanakirjoja ovat mm. Pleco tai Hanping. Myös Google Translaten avulla pärjää pitkälle, mutta on huomioitava, että se toimii vain VPN-yhteydellä.

Kaikki tarvittavat sovellukset on hyvä ladata jo Suomessa (varsinkin VPN), sillä niiden lataaminen Kiinassa voi olla haastavaa.

6. Älä lähde huijareiden matkaan

Varsinkin turistikohteissa on helppo joutua huijauksen kohteeksi. Ylei-simmät huijarit puhuvat sujuvaa englantia ja esittäytyvät opiskeli-joiksi, jotka haluavat harjoitella kielitaitoaan ja pyytävät teelle tai oluelle. Toinen yleinen huijaus on pyytää katsomaan taidetta. Huijauksen uhri päätyy lopulta maksamaan valtavia summia tila-tuista virvokkeista.

7. Ei stressiä

Tärkeintä Kiinaan matkustaessa on pitää yllä seikkailumieltä ja avointa asennetta. Vaikka yleistä on, että suunnitelmat eivät aivan toteudu, kuten etukäteen on ajatellut, niin asioiden on aina tapana järjestyä jollakin tapaa. Kiina on täynnä upeita maisemia, hämmästyttä-viä kulttuurielämyksiä, maukasta ruokaa ja uusia kokemuksia. Reppu selkään, hymy huulille ja ei kun tutkimaan!

中國

TAPAHTUU SYKSYLLÄ

IISALMESSA

Osaston 40-vuotisjuhla
La 19.10. klo 14:00
Haukiniemi

Sitovat ilmoittautumiset:
14.10. mennessä

pippi.jarvi@gmail.com tai 044 5641211

PORISSA

Taiji-kurssi
la&su 5.-6.10. klo: 10:00-15:30
Harjavalan keskustan yläkoulu.

Huittisten opiston taiji-viikonloppukurssi.
Opettajana Leena Vilponen.
Kurssimaksu 30€.
Ilmoittautumiset:
www.opistopalvelut.fi/huittinen

TURUSSA

Kiinalaisia pelejä
Su 3.11.
Pääkirjaston Studio

Pelataan kiinalaisia pelejä osana kirjaston "Kirsjato pelaa"-tapahtumaa. Avoin kaikille.

Kirjakerho
To 14.11. klo: 17-18:30
Kirjakahvila, Turun Vanha Suurtori
Lukupiirissä
Yiyun Li "Yksinäisyyttä kalliimpaa".

Kiinalainen lääkintävoimistelu (taiji)
La 16.11 klo 13-14:30
Konsan Kartano, Virusmäentie 9
Kiinalaisen lääketieteen lääkäri **Fan Langin** luento ja taiji-harjoitus.
Jäsenille ilmainen, muut 5€/hlö.
Ilmoittautumiset: sks.turku@gmail.com
Lisätietoa: Aivi Ojala 050 3460369

SEURAN TAPAHTUMAT KOOTUSTI:
WWW.KIINASEURA.FI

Jyrki Kallio

Kiinaa matkalle

sanoja ja sanontoja

JÄSENHINTA

8,00€

(NORM. 12,90€)

TILAUKSET:

TOIMISTO@KIINASEURA.FI

去

说中国话